

Nr. 2 (613)
2016

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

PUBlicație EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

VIATA MILITARA VIATA MILITARA VIATA MILITARA

Marele Stat Major al Armatei Naționale reprezintă, dacă am face o paralelă cu primul parlament, o forță a gândirii militare, iar aici se regăsesc toți cei care au luptat, și-au dat viața pentru apărarea statului nostru, alături de părinții fondatori ai Republicii Moldova.

Pag. 4

O simulare de atac la posturile dislocate în partea de sud a Zonei de Securitate a Republicii Moldova a avut loc la începutul lunii curente. Forțele de reacție rapidă ale Companiei Independente Forțe de Menținere a Păcii din Varnița s-au mobilizat contracronometru și au respins ofensiva care, potrivit scenariului, ar fi avut loc la punctele de control.

Pag. 6

În perioada Postului Mare, cel mai lung și mai aspru dintre cele patru posturi din calendarul Bisericii Creștin Ortodoxe, enoriașii se roagă pentru sănătate și liniște în familii.

Pag. 8

În aprilie s-au împlinit doi ani de la începutul conflictului armat din estul Ucrainei. La 7 aprilie 2014, președintele interimar al Ucrainei Alexandr Turcinov a anunțat că împotriva adversarilor puterii, ce vor purta arme, vor fi întreprinse măsuri antiteroriste, iar la 15 aprilie s-a dat startul Operațiunii Antitero în regiunile de est ale țării. Peste 10 mii de morți, milioane de oameni rămași fără locuințe, peste un milion de refugiați și o țară scindată. Acesta este bilanțul celor doi ani de război din Donbas...

Pag. 12

EXCLUSIV

Acum 30 de ani, la 26 aprilie, cel de-al patrulea reactor al Centralei Atomoelectrice din Cernobil a explodat la 01:23 noaptea. Toți locuitorii orașului și împrejurimilor acestuia au fost evacuați, deoarece nivelul de radiație în zona respectivă devenise extrem de periculos.

Pag. 16

ARME & ECHIPAMENTE

Legendarul Automat Kalașnikov (AK) este cea mai populară pușcă de asalt din lume. Peste 50 de state, printre care și Republica Moldova, au la dotarea armatelor regulate această armă.

Pag. 18

Două monumente istorice, incluse în topul celor mai frumoase din Republica Moldova, se află în custodia Ministerului Apărării.

Pag. 22

Cuprins

■ GEOPOLITICĂ

Axa Vilnius - Kiev: dialogul partenerilor sinceri 2

■ VIAȚA MILITARĂ

Marele Stat Major 4

Alertă cu acțiuni ca la carte 6

Ostași buni și buni creștini 8

■ TELEX MILITAR 10

■ GEOPOLITICĂ

Ucraina la doi ani de război și pace 12

Aprecieri americană pentru geniștii armatei 15

■ EXCLUSIV

30 de ani de la cel mai teribil accident nuclear din istoria omenirii 16

■ ARME & ECHIPAMENTE

Automatul Kalașnikov, arma care a marcat istoria 18

■ ISTORIE MILITARĂ

Trecut și prezent prin granitul memoriei 22

Centrul mass-media militară

Șef Centrul mass-media militară –

redactor-șef locotenent-colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară

maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipa redacțională:

căpitan Inga RADVAN

locotenent major Natalia ANDRONACHI

locotenent major Dmitrii VOSIMERIC

plutonier adjutant Vitali IOVU

Angela MUNTEANU

Kateryna RUSSU

Larisa ȚIBULEAC

oasteamoldovei@army.md

tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

sergent Laurențiu-Vlad GROSSU

Ariadna URSACHI

locotenent Tatiana COCERVA

locotenent major Dragoș TUREA

ladatorie@army.md

scutulpatriei@army.md

tel. 022-252-019

Centrul mass-media militară or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Secția rețele socializare:

maior Viorel GLAVA

Liuba VICOL

tel. 022-252-021

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerile la sursă.

„Oastea Moldovei (Revistă)” -
ISSN 1857-3703

Tipar “ELAN POLIGRAF” SRL,
Adresa: mun. Chișinău, str. Mesager, 7
tel. (373 22) 74-58-00, tel./fax. (373 22) 74-65-00,
e-mail: info@elan.md, www.elan.md

Axa Vilnius - Kiev: dialogul

“

Armata Națională se află în proces de reformare, iar progresele făcute de către Lituania în sectorul apărării servesc drept exemplu pentru Republica Moldova.

”

partenerilor sinceri

Recentele vizite ale ministrului Apărării Anatol Șalaru la Vilnius și Kiev denotă clar realitatea, perspectivele țării și implicit ale Armatei Naționale, în contextul mediului de securitate european. Parteneriatul durabil cu Țările Baltice, în acest caz Lituania, vine să punteze atașamentul nostru pentru valorile pe care le urmează balticii, dar și concretețea faptelor pe care le-au realizat, în perspectiva opțiunilor de securitate.

Deja de ani buni Occidentul, prin intermediul Țărilor Baltice, oferă sprijin în implementarea reformelor și modernizarea Armatei Naționale, iar la Vilnius ministrul Șalaru a reafirmat că Republica Moldova are nevoie, în continuare, de susținere atât pe plan politic, cât și militar, în special în domeniul instruirii ofițerilor noștri în instituțiile de învățământ militar.

Anatol Șalaru a subliniat faptul că Armata Națională se află în proces de reformare, iar progresele făcute de către Lituania în sectorul apărării servesc drept exemplu pentru Republica Moldova. La rândul său, ministrul lituanian al Apărării Juozas Olekas a reiterat susținerea Republicii Moldova în implementarea pachetului DCBI (Defence Capacity Building Initiative), crucial pentru dezvoltarea Armatei Naționale.

În spiritul parteneriatului regional vine și întrevederea lui Anatol Șalaru cu omologul său ucrainean Stepan Poltorak, cu relațiile bilaterale moldo-ucrainene în domeniul apărării, situația din regiunea transnistreană și problemele de securitate cu care se confruntă Europa de Est, în agenda discuțiilor.

„Republica Moldova și Ucraina au aceleași obiective și aceleași valori. În contextul dat, este necesar să intensificăm colaborarea bilaterală pe domeniul apărării”, a punctat Anatol Șalaru.

La rândul său, ministrul Apărării Stepan Poltorak a subliniat că Ucraina respectă integritatea Republicii Moldova și susține retragerea trupelor rusești de pe teritoriul acesteia.

Cei doi miniștri au abordat întreg spectrul de probleme și interese regionale, dar nu au ezitat să insiste și pe consolidarea relațiilor dintre Ucraina și Republica Moldova în sectorul apărării, mai ales că elemente ale războiului hibrid, principala problemă a Ucrainei de astăzi, se fac simțite și în Republica Moldova.

Dialogul de la Vilnius și Kiev vine să certifice faptul că Republica Moldova are parteneri de nădejde. De la unii putem prelua principii de dezvoltare, de la alții metode de prevenire a riscurilor în adresa securității. Important este să fim decizi și să ne asumăm responsabilitatea pentru viitor.

Anatol ȘALARU,
ministrul Apărării

Aremarcat cu toții succesele pe care le-a înregistrat Marele Stat Major în diferite perioade. Astăzi nu trebuie să convingem pe nimeni de importanța statului major, dar și importanța armatei în procesul de consolidare a unei națiuni și de consolidare a țării.

Marele Stat Major al Armatei Naționale reprezintă, dacă am face o paralelă cu primul parlament, o forță a gândirii militare, iar aici se regăsesc toți cei care au luptat, și-au dat viața pentru apărarea statului nostru, alături de părinții fondatori ai Republicii Moldova. Țara trebuie să știe că dacă nu ar fi fost armata, situația ar fi fost alta și, cu părere de rău, dacă nu ar fi fost trădătorii de atunci, din 1992, astăzi la Tighina și Dubăsari s-ar fi vorbit limba română și ar fi fost arborat drapelul tricolor.

Igor CUTIE,
general de brigadă,
șef interimar al Marelui
Stat Major al Armatei
Naționale, comandant
al Armatei Naționale

Marcăm 24 de ani de la formarea Marelui Stat Major al Armatei Naționale, o instituție importantă de comandă militară din sectorul de apărare al Republicii Moldova. La etapa actuală, Marele Stat Major constituie o componentă importantă a securității statului prin relevanța misiunilor acestuia pentru nevoile de securitate ale țării care sunt nemijlocit legate de capacitatea lor de a acționa în toată gama de operații militare. Ofițerii din cadrul Marelui Stat Major au fost și sunt apreciați pentru înalta pregătire profesională, demonstrată la planificarea și organizarea misiunilor reale, dar și la exerciții și aplicații naționale și internaționale. În acest context aș dori să menționez contingentele detașate în misiunile post-conflict de restabilire a Irakului, misiunile sub egida ONU și OSCE, la care au participat și participă până în prezent ofițerii Marelui Stat Major. Totodată, vreau să evidențiez importanța acțiunilor militare ale militarilor noștri din cadrul Forțelor de Menținere a Păcii din Zona de Securitate și misiunea de menținere a păcii KFOR din Kosovo. Toate aceste activități și misiuni executate au fost posibile datorită aportului structurilor Marelui Stat Major și cooperării eficiente cu structurile din cadrul Ministerului Apărării.

Modificările din cadrul sistemului de apărare al țării în perioada 1991-1992 presupuneau și crearea unor structuri de conducere eficiente.

Revenirea cadrelor naționale a permis definitivarea și completarea structurii armatei, organizarea mai eficientă a activității acesteia.

Se impunea un plan complex de activitate, care presupunea, în primul rând, soluționarea problemei personalului.

Ministerul Apărării, în cooperare cu Ministerele Afacerilor Interne, Securității Naționale și primăria mun. Chișinău, urmau să inventarieze pe parcursul unei luni, începând cu 15 februarie 1992, bunurile materiale din complexul militar amplasat pe șoseaua Hâncești, 84.

În incinta fostului Comandament al Direcției Sud-Vest urmau să fie amplasate: Ministerul Apărării, Statul Major al Forțelor Armate, direcțiile și subdiviziunile de aprovizionare și deservire. Inițial, aici se preconiza și crearea unei școli militare de profil general.

La 18 februarie, la Minsk, s-a organizat o întâlnire la nivel înalt a șefilor statelor CSI, în cadrul căreia conducerea Moldovei, ca și cea a Ucrainei, și-au anunțat încă o dată deciziile de organizare a propriilor armate.

Marele Stat Major

Scurt istoric

Conducerea Moldovei a declarat că, începând cu 1 martie, toate unitățile din teritoriu vor trece sub jurisdicția țării.

În primăvara anului 1992, Armata Națională se afla la etapa incipientă de organizare. Totuși relațiile diplomatice cu Moscova și crearea bazei legislative și juridice a organismului militar național permiteau organizarea instituției militare naționale.

Perioada care a urmat după prima etapă de organizare a Armatei Naționale corela perfect cu situația politică. Ministerul Apărării al Republicii Moldova urma să prezinte Parlamentului, spre discuție, proiectele actelor normative ce urmau să stea la baza activității Forțelor Armate și principiile ce ar fi ghidat procesul de construcție a Armatei Naționale, inclusiv și actelor juridice de creare a Statului Major.

Conform structurii, se prevedeau trupe regulate și rezervă militară, cu un efectiv total de 10-12.000 persoane. Inițial a existat un Stat Major care coordona cu acțiunile de luptă de la Nistru, deoarece era în plină desfășurare războiul.

După ce conducerea acțiunilor de luptă a trecut nemijlocit în mâinile militarilor, Statul Major a fost transferat, pentru o lună, în localitatea Peresecina, iar ulterior, din cauza legăturii

telefonice instabile - la Chișinău. Statul Major era direct responsabil de planificarea acțiunilor de luptă; completarea formațiunilor cu efectiv militar; aprovizionarea cu echipament, muniții, arme și produse alimentare; fortificarea spațiului de luptă; organizarea păstrării pozițiilor ocupate; controlul îndeplinirii ordinelor.

Una dintre aceste etape a fost și organizarea Marelui Stat Major al Armatei Naționale, înființat la 24 aprilie 1992, prin hotărârea nr. 84-5 a Guvernului Republicii Moldova.

Măsurile întreprinse în acea perioadă de conducerea armatei - în plan organizatoric, al dotării, al instruirii tactice, al amenajării genistice a teritoriului, al concentrărilor scurte de instruire - au fost coordonate doar de câteva zeci de ofițeri. În scurt timp, statele de personal ale Ministerului Apărării au fost completate cu ofițeri reveniți din armata sovietică.

La 24 aprilie 1992, ministrul Apărării a semnat statele de personal. Conform ordinului nr. 83 din 27 mai, a fost desemnat și primul șef al statului major, generalul Tudor Dabija.

Ion COROPCEAN,
general de divizie (r),
fostul șef al Marelui
Stat Major al Armatei
Naționale, comandant
al Armatei Naționale

Istoria Marelui Stat Major este o istorie de credință și devotament a ofițerilor, a poporului nostru, a cetățenilor noștri și este un aport enorm pe care l-au adus ofițerii Marelui Stat Major pe parcursul edificării și consolidării statalității și suveranității statului nostru. În cele mai grele clipe de încercare a statalității noastre în 1992, ofițerii Marelui Stat Major au adus încrederea patrioților care stăteau cu arma în mână la Nistru, că statul nostru poate să se apere, poate să-și apere și independența, poate să-și apere viitorul, iar asta a fost datorită operațiunilor planificate, datorită gândirii militare.

În numele prim-ministrului Republicii Moldova, Pavel Filip, vă aduc cele mai sincere și cordiale felicitări cu ocazia zilei Marelui Stat Major. Vă doresc succese, noi realizări, vă doresc să mențineți imaginea Marelui Stat Major ca un gânditor al armatei.

Alertă cu acțiuni ca la carte

O simulare de atac la posturile dislocate în Zona de Securitate a Republicii Moldova a avut loc la începutul lunii curente. Forțele de reacție rapidă ale Companiei Independente Forțe de Menținere a Păcii din Varnița s-au mobilizat contracronometru și au respins ofensiva care, potrivit scenariului, ar fi avut loc la punctele de control. Viceministrul Apărării Alexandru Cimbriciuc și șeful interimar al Marelui Stat Major al Armatei Naționale, generalul de brigadă Igor Cutie, au apreciat profesionalismul pacificatorilor.

La ora prestabilită, militarii Companiei Independente Forțe de Menținere a Păcii din Varnița au primit un semnalul, potrivit căruia forțe inamice ar fi atacat pacificatorii din Zona de Securitate. Ofițerul de serviciu a anunțat imediat grupele de reacție rapidă și de întărire a posturilor pentru echipare, înarmare, primirea misiunii și deplasare în raionul de acțiune.

Pe ușile plutoanelor 1, 2 și 3 și-au făcut loc în grabă militarii înarmați, cărând în spate sau în mâini aparataj de transmisiuni și cutii cu muniție și hrană. Toate acestea pentru a supraviețui într-un perimetru ostil, în cazul în care planul le-ar fi fost dejucat de inamici. Din echipa de reacție rapidă face parte și sergentul Ion Borcea care, timp de doi ani și jumătate de când e printre pacificatori, a învățat să manevreze cu orice situație de criză. „Asemenea antrenamente sunt necesare indiscutabil, mai ales pentru zona în care activăm”, afirmă sergentul.

Militarii au acționat după o strategie diferită pentru fiecare obiectiv vizat. În timp ce grupa de reacție părea unitatea pentru intervenție la posturile atacate de forțe militare necunoscute, grupa de întărire din care face parte sergentul Dionisie Măntăluță a rămas să asigure paza unității militare. Ocupând poziția de luptă, pacificatorul zice că militarul trebuie să-și apere patria cu orice preț. Cu arma pregătită pentru trageri, Măntăluță urmărește atent orice mișcare din zonă. „Am venit în armată în 2014. A fost un vis al meu, urmat de dorința de a continua linia în grade militare a tatălui meu, care în armata sovietică a fost sergent inferior”, îmi zice, în scurtele pauze când își rupea privirile de pe perimetrul unității.

Deși era vorba doar despre un antrenament, pacificatorii și-au îndeplinit rolurile cu multă responsabilitate. În cadrul discuțiilor cu comandantul Companiei Independente Forțe de Menținere a Păcii din Varnița, maiorul Anatolie Dugan, am înțeles că există numai scenarii care ne aduc foarte aproape de realitate. Iar misiunea pacificatorilor este de a menține pacea cu orice preț și de a evita pătrunderea diferitelor formațiuni militare în Zona de Securitate. „Antrenamentele se organizează pentru menținerea

“

... există numai scenarii care ne aduc foarte aproape de realitate. Iar misiunea pacificatorilor este de a menține pacea cu orice preț și de a evita pătrunderea diferitelor formațiuni militare în Zona de Securitate.

”

capacității de luptă a forțelor pacificatoare din regiune și testarea capabilităților de intervenție într-o situație de criză”, conchide comandantul unității din Varnița.

Aflați într-o vizită de lucru la Compania Independentă Forțe de Menținere a Păcii din Varnița, viceministrul Apărării Alexandru Cimbriciuc și șeful interimar al Marelui Stat Major al Armatei Naționale, generalul de brigadă Igor Cutie, au apreciat activitatea pacificatorilor în zona cu regim sporit de securitate. Oficialii au inspectat unitatea militară, s-au interesat despre dificultățile cu care se confruntă pacificatorii și i-au îndemnat la profesionalism. „*Activați într-o zonă în care se cere de la dumneavoastră perseveren-*

ță, vigilență, curaj, sacrificiu, calități pe care le posedăți și le dezvoltați, fiind militari ai Armatei Naționale. Vă îndemn să avansați în profesionalism și să ne reprezentați țara cu demnitate”, a declarat viceministrul Cimbriciuc.

Căpitan Inga RADVAN

INTEROPERABILITATE

INTEROPERABILITATE – Capacitatea unor structuri militare (de regulă, ce țin de două sau mai multe state) de a coopera eficient pentru îndeplinirea unor misiuni. Interoperabilitatea formațiunilor și a unităților militare componente ale unei mari unități multinaționale întrunite se referă la capacitatea forțelor de a acționa împreună pentru îndeplinirea misiunii primite, reprezentând o caracteristică indispensabilă ce se bazează pe trei dimensiuni: problema tehnică (sistemele de tehnică, caracteristicile tehnicii, tipul de muniție folosit, hardware, mentenanța etc.), dimensiunea procedurală (doctrină, proceduri, documentele de conducere și de lucru etc.) și latura umană (limba, terminologia, antrenamentul pentru îndeplinirea misiunilor etc.). În accepțiunea NATO prin standardizare se înțelege procesul de elaborare și de implementare a conceptelor, doctrinelor și procedurilor destinate să atingă și să mențină nivelurile cerute pentru realizarea interoperabilității în domeniile operaționale, procedurale, asigurării materiale, tehnice și administrative. Funcționarea interoperabilității și standardizării în cadrul armatelor Alianței Nord-Atlantice și UE sunt cele două elemente care asigură succesul acțiunilor comune și presupun activități de dotare, instruire și normare într-o concepție unitară.

Ostași buni și buni creștini

În perioada Postului Mare, cel mai lung și mai aspru dintre cele patru posturi din calendarul Bisericii Creștin Ortodoxe, enoriașii se roagă pentru sănătate și liniște în familii.

În cea de-a patra săptămână din Postul Paștelui, un sobor de preoți militari a oficiat, la biserica Sfântul Mucenic Victor, Taina Sfintei Spovedanii și Sfintei Împărtășanii pentru militarii în termen și prin contract ai Brigăzii „Ștefan cel Mare” din capitală.

Din spusele preotului militar Gheorghe Gavrilița, tot el paroh al bisericii din Stăuceni, în Postul Mare, precum și în celelalte posturi din an, efectivul din unitățile militare ale Armatei Naționale este mărturisit cu regularitate și, respectiv, primește Taina Împărtășaniei. *„În mulțimea de ostași sunt persoane necreștinate, întâlnim atești și oameni de alte credințe. Un caz aparte a fost dorința unui băiat, descendent dintr-o familie de o altă confesiune, să primească Sfântul Botez. Suntem foarte receptivi la asemenea lucruri. Câțiva ani în urmă, am botezat un tânăr ostaș, naș de botez devenind un ofițer din statul major al unității. Soldații se străduie să nu întrerupă practica religioasă*

de acasă, fiind îndemnați de bunei și de părinți să meargă la biserică, să asiste la slujbele divine, întrucât majoritatea sunt creștini ortodocși. Tânărul ostaș trebuie să fie împăcat cu sine, cu Dumnezeu, trebuie să fie mărturisit și să aibă o întărire, acea energie dumnezeiască, harul lui Dumnezeu, care se transmite tuturor prin rugăciune preoțească și prin apropierea de Sfintele Taine, îndeosebi de Sfânta Împărtășanie”.

Complexul educativ-ortodox de pe teritoriul Brigăzii „Ștefan cel Mare” din capitală a găzduit, de la începutul anului curent, câteva lecții despre riscurile consumului de droguri, alcool, tutun, precum și consecințele avorturilor. *„Mulți dintre cei care vin în rândurile armatei formează o pleiadă de oameni ce îngrijesc de sine, se ocupă cu sportul, dar sunt și persoane care vin din familii vulnerabile, cărora le trebuie asistență și îndrumare spre o cale mai bună. Pentru acestea se și desfășoară astfel de lecții. Ne propunem pe viitor să lucrăm din start mai mult cu tinerii care manifestă un comportament mai deosebit”,* menționează duhovnicul Gavrilița. Părintele a mai accentuat că nu poți cere disciplină de la un soldat atât timp, cât acesta nu are o atitudine respectuoasă în raport cu tot ce e sfânt: părinți, Dumnezeu, Patrie.

În amintirea patimilor lui Iisus Hristos, militarii încearcă să-și mențină sufletele în curățenie duhovnicească și trupească în această perioadă de înfrânare, limitându-se nu numai în mâncare, dar și la petreceri, veselii, vorbă, chiar și în gânduri...

Cu pași grăbiți, bucuria Învierii se apropie, iar mulți dintre tinerii ostași, care pleacă în rezervă în ajunul Sfintelor Sărbători Pascale, își vor îmbrățișa mamele. Unul dintre militarii în termen, care petrece sărbătorile alături de cei dragi, este caporalul Grigorie Bulgac. După un an în slujba Patriei, băiatul abia așteaptă masa de sărbătoare din sânul familiei. „În Postul dinaintea Învierii Domnului este esențial să nu fumăm, să nu vorbim necenzurat sau să judecăm acțiunile și vorbele altora”, consideră Grigorie. După ce a primit Taina Împărtășaniei, acesta spune că sufletul lui s-a curățit de păcate și acum se simte mult mai liber și împăcat cu sine.

Miracolul acestei Mari Sărbători va fi întâlnit și în satul Cajba, raionul Glodeni, în pace și lumină împreună cu cei apropiați de sergentul inferior Ștefan Stati. „Acum este momentul să ne izbăvim de cele nedrepte care s-au strâns în timpul anului. Apelez la preot ca să-mi deschid sufletul și să primesc sfaturi pentru o cale corectă. Am simțit că am nevoie, că în suflet sunt schimbări și mă bucur mult că avem ocazia să venim în unitate să ne rugăm, să fim alături de Dumnezeu. Paștele va fi ceva mai special, deoarece plec acasă, o să fiu lângă surorile mele, lângă mama mea, lângă tata și vom întâlni împreună această Sfântă Sărbătoare”, susține militarul care merge la preot ori de câte ori acesta este prezent în unitate.

Cum simt cei rămași la datorie această sărbătoare ne zice părintele Gheorghe Gavrilița. „În noaptea Învierii este deschisă Biserica de pe teritoriul unității și cei care rămân în unitate au posibilitatea să aprindă o lumânare. Dimineața un preot binecuvântează masa pascală. Obişnuim să aducem daruri de Paști și de Blajini, cozonac, dulciuri pentru tinerii ostași și participăm cu toții la o masă frățească, la o agapă pascală, bucurându-ne de Învierea Domnului. Unii pleacă în concediu acasă, duc această dispoziție bună și părinților, felicitându-i cu acele cuvinte pe care le zicem de fiecare dată începând cu această zi: Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!”

Postul Mare amintește de cele 40 de zile ținute de Mântuitor înainte de începerea activității sale mesianice. Învierea Domnului este sărbătorită în acest an pe 1 mai.

**Locotenent major
Natalia ANDRONACHI**

Întrevedere moldo-română

Ministrul Apărării Anatol Șalaru a avut o întrevedere cu Excelența Sa, Ambasadorul României în Republica Moldova domnul Marius Lazurca.

Evoluția raporturilor bilaterale între cele două ministere, pașii concreți în crearea oficiului de legătură NATO la Chișinău și situația regională au fost subiectele centrale ale discuției dintre cei doi oficiali.

Ministrul Apărării și-a exprimat, încă o dată, recunoștința pentru suportul oferit din partea României pentru Republica Moldova în reformarea Armatei Naționale. Anatol Șalaru a subliniat contribuția României ca stat lider în proiectul de distrugere a pesticidelor și a produselor chimice periculoase de pe teritoriul Republicii Moldova și a exprimat speranța că acest proiect va continua.

Munițiile – în siguranță

Reprezentanți ai structurilor de forță din Republica Moldova au participat la cursul în domeniul transportării munițiilor în condiții de siguranță, organizat de Ministerul Apărării, în colaborare cu Misiunea OSCE în Republica Moldova.

Ofițeri și subofițeri din Armata Națională, Ministerul Justiției, Departamentul Trupelor de Carabinieri și Poliția de Frontieră au studiat tehnologia securității transportării munițiilor, securitatea antiincendiară la transportarea și manipularea munițiilor, precum și acțiuni la stingerea incendiilor în situații excepționale.

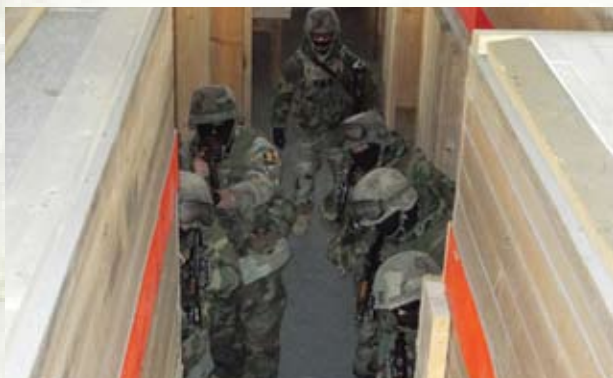

Securitate și apărare

La Ministerul Apărării s-a desfășurat ceremonia de absolvire a Cursului postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale.

22 de reprezentanți ai instituțiilor de stat, organizațiilor neguvernamentale, confesiunilor religioase, au studiat problemele actuale ale sistemului național de securitate și și-au exprimat încrederea că, odată cu absolvirea acestui curs, specialiștii vor contribui substanțial la îmbunătățirea funcționării instituțiilor statului, responsabile de securitatea și apărarea națională.

Instruirea s-a bazat pe programe similare din Colegiile Naționale de Apărare din România, Marea Britanie, Franța, SUA, Canada, Polonia, Germania, Italia și Estonia.

Testul forțelor speciale

La Centrul de antrenament de la Hohenfels, Germania, s-a desfășurat exercițiul multinațional „Saber Junction 2016”.

Militarii Batalionului cu Destinație Specială „Fulger”, împreună cu militarii din SUA, Macedonia, Bulgaria și Albania, au executat misiuni de cercetare specială, modelare și intrare a forțelor convenționale în teatrul de operații.

De notat că „Saber Junction 2016” a fost organizat de Comandamentul European al Forțelor Armate ale SUA și s-a desfășurat concomitent în Germania, România și Lituania, cu participarea a circa 5 000 de militari din 18 țări.

Parteneriat și instruire

Ministerul Apărării al Republicii Moldova și Ministerul Federal al Apărării al Germaniei vor consolida parteneriatul în domeniul educației și instruirii. Decizia a fost luată în cadrul consultărilor bilaterale desfășurate la Ministerul Apărării, la care au participat experți din cele două instituții.

Inițiativa aparține părții germane, care a propus lărgirea spectrului de cursuri specializate oferite de Ministerul Federal al Apărării din Germania în domeniul medical, infanterie, inginerie, menținere a păcii, dar și studii în cadrul Colegiului de comandă și stat major și în alte instituții superioare de învățământ.

Reuniune a Consiliului NATO-Rusia

Rusia și NATO sunt în contradicție profundă și au puncte de vedere diferite, iar prima reuniune a Consiliului NATO-Rusia de după 2014 la nivel de ambasadori, nu a putut schimba această situație, a declarat după discuții secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg.

La întâlnire, la care din partea rusă a participat reprezentantul permanent la NATO Alexandr Gruško, s-a discutat despre Ucraina, riscurile unui război și Afganistan.

Potrivit lui Stoltenberg, părțile au viziuni diferite asupra situației din Ucraina, precum și în percepția responsabilității pentru criza în curs de desfășurare din această țară. Secretarul general a spus că Moscova încearcă să prezinte în mod fals evenimentele din țara vecină drept război civil.

Învinuiri în adresa Rusiei

“Statele Unite sunt preocupate în legătură cu informațiile, potrivit cărora Rusia transferă materiale militare suplimentare în Siria”, a spus Ben Rhodes, adjunct al consilierului prezidențial american pentru Siguranța Națională.

Ben Rhodes a făcut aceste declarații în Arabia Saudită, unde președintele SUA, Barack Obama, a participat la o reuniune a statelor din Golful Persic.

Rusia menține o “prezență militară considerabilă” în Siria “în pofida anunțului privind retragerea parțială” a forțelor, a declarat la Ankara, secretarul general al Alianței Nord-Atlantice, Jens Stoltenberg.

Condamnare anulată

Condamnarea în 2013 a sute de persoane, între care zeci de ofițeri de rang înalt, la pedepse grele cu închisoarea pentru tentativă de lovitură de stat a fost anulată de cea mai înaltă Curte de apel din Turcia.

Instanța și-a justificat decizia prin “lipsa de probe” care să dovedească existența unei “organizații teroriste” având drept scop înlăturarea guvernului premierului de atunci Recep Tayyip Erdogan, actualul președinte al Turciei.

O șansă pentru Savcenko

O instanță judiciară rusă va analiza posibilitatea repatrierii pilotului militar ucrainean Nadia Savcenko, anunță Ministerul rus al Justiției, în contextul în care Moscova și Kievul ar putea efectua un schimb de prizonieri.

“Cazul pilotului Nadejda Savcenko va fi examinat de o instanță judiciară”, a transmis Ministerul rus al Justiției.

Președinții din Ucraina și Rusia, Petro Poroșenko și Vladimir Putin, au ajuns la un acord de principiu pentru un schimb de prizonieri. “Am inițiat o conversație telefonică cu președintele Vladimir Putin și, la nivel preliminar, se pare că am reușit să stabilim un anumit algoritm pentru eliberarea Nadei Savcenko”, a declarat Petro Poroșenko.

Liderul de la Kiev a precizat că pilotul militar ucrainean Nadia Savcenko, aflată în detenție în Rusia, ar urma să fie eliberată în schimbul militarilor ruși Aleksandr Aleksandrov și Evgeni Ierofeiev, condamnați în Ucraina.

Surse: Reuters; AFP; Mediafax.ro

Ucraina la doi ani de război și pace

În aprilie s-au împlinit doi ani de la începutul conflictului armat din estul Ucrainei. La 7 aprilie 2014, președintele interimar al Ucrainei Alexandr Turcinov a anunțat că împotriva adversarilor puterii, ce vor purta arme, vor fi întreprinse măsuri antiteroriste, iar la 15 aprilie s-a dat startul Operațiunii Antitero în regiunile de est ale țării. Peste 10 mii de morți, milioane de oameni rămași fără locuințe, peste un milion de refugiați și o țară scindată. Acesta este bilanțul celor doi ani de război din Donbas, la care se adaugă și conflictele de interese pe arena politică internă, mari așteptări și dezamăgiri pe plan extern, și prăbușirea dezastruoasă a economiei. Când și cum se va încheia conflictul? Care va fi vectorul politic al Ucrainei în viitorul apropiat? Ce se va întâmpla cu economia țării? Își va păstra Ucraina integritatea teritorială și dacă da, atunci în ce condiții? Acestea sunt întrebările, care îi macină nu doar pe ucraineni, ci pe mulți oameni din întreaga lume, ce n-au rămas indiferenți de soarta statului european.

Nici pace, nici război

Deși nu putem vorbi astăzi despre încheierea definitivă a războiului, comparativ cu anii 2014-2015 situația în regiunile rebele este mai puțin tensionată. În urma armistițiilor de pace încheiate anterior la Minsk, părțile beligerante au convenit să înceteze focul și să retragă de la linia frontului mai multe tipuri de armament. Din 23 decembrie în Donbas a intrat în vigoare regimul „liniștei totale”, la fel, coordonat la Minsk. Însă, chiar dacă o parte din obligațiuni au fost îndeplinite, practic, în fiecare zi au loc noi provocări și învinuiri reciproce de încălcare a regimului de pace. La data de 13 aprilie, curent, centrul de presă al Operațiunii Antitero a prezentat o notă informativă, potrivit căreia timp de o singură zi pozițiile forțelor guvernamentale au fost atacate de către teroriști de 87 de ori, fiind utilizate și 114 proiectile de aruncător de mine. Separatiștii, ca întotdeauna, au respins acuzațiile. Asemenea știri din Donbas zilnic apar în presa ucraineană. Cu regret, deseori, pe lângă numărul atacurilor și al proiectilelor explodate, se prezintă și date privind pierderile umane.

De suferit au și observatorii misiunii OSCE, care activează în zonă. Recent, reprezentanții misiunii au fost atacați în regiunile Donețk și Lugansk, în apropierea satelor Snejnoe și, respectiv, Smeloe. Șeful Misiunii speciale de monitorizare a OSCE în Ucraina, Ertugrul Apacan, și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu numărul mare de încălcări ale regimului de încetare a focului în regiunea Donețk, în special, cu utilizarea armamentului greu și aruncătoarelor de mine și a chemat părțile să respecte prevederile acordurilor de la Minsk.

Ucraina înțelege foarte bine cât de important, dar și fragil, este regimul de pace în regiune, de aceea nu dorește să escaladeze situația. Ba dimpotrivă, Kievul vrea cât mai rapid să fie încheiate acțiunile de luptă, în regiunile ocupate să aibă loc alegeri locale și să se pună capăt oricărui tip de violență. Pe de altă parte, militarii ucraineni aflați pe front nu se relaxează. Exemplul din Karabahul de Munte a demonstrat recent cât de ușor poate reizbucni un conflict considerat „înghețat” de două decenii.

Rocada politică: speranțe și promisiuni

Nu este mai liniștită nici situația de pe arena politică a țării. S-ar părea că războiul, ce bântuie în Ucraina de doi ani, ar trebui să unească toți cetățenii, care pretind a fi patrioți, pentru a lupta împreună pentru interesele statului. Însă deja de ani de zile partidele politice ucrainene nu pot găsi un numitor comun ca să renunțe la orgolii pentru binele țării. Cei care ieri au fost coechipieri și au mers împreună sub același drapel și cu aceleași lozinci, astăzi devin adversari, luptând unul împotriva altuia și acuzându-se reciproc de interese meschine.

Cetățenii, dar și partenerii occidentali, care au susținut Ucraina în momentele dificile și continuă să-i acorde suport, inclusiv financiar, așteaptă de la conducerea ucraineană realizarea unui șir de reforme în mai multe domenii, cum ar fi justiția, medicina, educația, lupta cu corupția etc. Primii pași în această direcție au fost deja făcuți, însă o bună parte dintre reforme rămâne doar în proiecte de perspectivă, lucru care nu prea bucură nici pe poporul ucrainean, nici pe partenerii europeni și americani.

Recent în sistemul politic al Ucrainei s-au făcut mai multe schimbări importante care, cel puțin teoretic, ar trebui să schimbe situația spre bine. În scurt timp după vizita președintelui Petro Poroșenko în Statele Unite, și-a prezentat demisia procurorul general al Ucrainei Victor Șokin. Acesta a demisionat după ce Poroșenko i-a cerut să renunțe la funcție. Pre-

ședintele ucrainean a cerut demisia prim-ministrului Arseni Iașeniuk și pe cea a procurorului general, ambii criticați intens pentru întâzieri în aplicarea reformelor. Demisia lui Șokin era de mult timp solicitată atât în țară, cât și de occidentali, acestuia reproșându-i-se că nu a făcut nimic pentru a combate corupția și că acoperea flagelul, atunci când puteau fi atinse interesele oligarhilor.

Practic, după ce a cerut demisia procurorului general, Poroșenko a spus că „aceiași parametri ar trebui aplicați și guvernului”, în condițiile în care „societatea a decis cu claritate că au existat mai multe greșeli decât realizări și că nu mai are încredere în miniștri”.

Nici demisia lui Iașeniuk nu a întârziat să apară la ordinea de zi a Radei Supreme. Parlamentul ucrainean a aprobat demisia lui Iașeniuk și candidatura noului prim-ministru, Volodimir Groisman, cu o majoritate de 257 de voturi dintr-un necesar

de 226. Numirea în postul de premier a lui Volodimir Groisman, un apropiat al președintelui Petro Poroșenko, a deschis calea pentru un nou guvern, în încercarea de a se pune capăt crizei politice în Ucraina și de a debloca ajutorul occidental pentru această țară. „Vă voi arăta ce înseamnă să conduci cu adevărat o țară”, a promis Groisman, înainte să fie votată candidatura sa la funcția de premier.

Înainte de vot, Groisman (38 de ani), care a devenit cel mai tânăr premier din istoria Ucrainei, a promis să „acceleze reformele europene” și lupta împotriva corupției, pe care le-a menționat printre principalele amenințări pentru această fostă republică sovietică. „Jur că acest guvern nu va arăta niciun fel de toleranță față de corupție”, a spus el. „Jur să servesc poporul ucrainean, astfel încât nici vouă, nici poporului, nici președintelui să nu le fie rușine de munca mea”, a declarat în fața deputaților.

Presa internațională a preluat declarațiile înflăcărâte ale noului premier, acestea făcând repede înconjurul lumii. Totodată, jurnaliștii străini au reacționat diferit la candidatura lui Groisman. În timp ce unii au văzut în noul guvern o soluție pentru depășirea crizei politice, alții au fost sceptici în ce privește posibilitățile și dorința șefului executivului de a schimba radical sistemul existent.

Noutăți de pe frontul de vest

Cu puțin timp înainte de vot, președintele Poroșenko a dat asigurări că noul cabinet va continua politica integrării europene. Pentru a realiza acest deziderat, executivul va trebui să depună eforturi titanice. Pentru a deveni membru cu drepturi depline al UE, europenii cer Kievului să intensifice combaterea corupției, realizarea reformelor la frontieră, acte de identitate biometrice în concordanță cu modelul european etc.

Exact acestea sunt unele dintre dezideratele de bază, pe care și le-a propus Groisman, venind în fruntea Guvernului. Dacă va reuși să-și îndeplinească promisiunile, relațiile dintre Ucraina și UE ar putea urca pe o altă treaptă, fapt ce ar apropia ucrainenii de multășteptata integrare în comunitatea europeană.

Președintele Comisiei Europene, Jean-Claude Juncker, i-a promis lui Petro Poroșenko că în aprilie Comisia Europeană va veni cu o inițiativă legislativă cu privire la liberalizarea regimului de vize cu Ucraina. Ulterior, propunerea va trebui să fie aprobată de Parlamentul European și Consiliul UE în care sunt reprezentate toate țările-membre ale Uniunii.

În același timp, visul Ucrainei de a se apropia cât mai repede de Uniunea Europeană a fost „umbrit” de olandezi care, în cadrul unui referendum consultativ, s-au exprimat împotri-

va ratificării Acordului de Asociere Ucraina – UE. Peste 61% dintre votanți au spus „nu” visului ucrainean, invocând mai multe probleme, cu care se confruntă vecinii noștri și care ar putea afecta interesele naționale ale Olandei, și doar 38 la sută au votat pentru asociere.

Premierul Olandei, Mark Rutte, care a susținut Ucraina, a declarat ulterior că este indispus de rezultatele referendumului, dar nu a exclus posibilitatea revizuirii deciziei cu privire la ratificarea Acordului.

Referendumul a avut doar caracter consultativ, fără de putere obligatorie. Decizia definitivă cu privire la Acordul de Asociere Ucraina – UE va aparține guvernelor din țările membre ale UE. Unii experți, în general, susțin că votul olandezilor nu a fost împotriva ucrainenilor, ci o răzbunare împotriva Uniunii Europene. Oricum, acesta a fost un semnal important adresat și Ucrainei, care urmează să depună eforturi maxime pentru a face reforme structurale ca să nu se compromită în fața partenerilor occidentali și să nu mai existe incertitudini în familia europeană privind asocierea acestui stat cu UE.

Experții consideră că Volodimir Groisman reprezintă un consens al partidelor parlamentare și o soluție de depășire a crizei politice din țară. Dacă ambițiile premierului ucrainean vor fi susținute de către elita politică din țară, există mari șanse ca jurământul acestuia, adus în fața deputaților și a întregii țări, să se transforme în realitate. Poporul ucrainean a obosit de promisiuni și vorbe. De aceea, cu siguranță, ar vrea să vadă cât mai curând „ce înseamnă să conduci cu adevărat o țară”.

Locotenent major Dmitrii VOSIMERIC

Apreciere americană pentru geniștii armatei

Armata Națională pregătește instructori EOD (controlul obiectelor explozive), certificați de Comandamentul European al Forțelor Armate ale SUA, care vor putea să dezamorseze și cele mai noi tipuri de obiecte explozive.

Viitorii instructori în EOD au susținut cu brio cea de-a treia etapă a Cursului de nivelul I în domeniu și se pregătesc pentru evaluarea care va avea loc în toamna anului curent. După susținerea testului final, începând cu anul viitor, aceștia vor putea să intre în sălile de studii pentru transmiterea cunoștințelor în specialitatea EOD și geniu. Instruirea tinerilor specialiști a avut loc în conformitate cu curricula de studii propusă de Comandamentul European al Forțelor Armate ale SUA și a inclus studierea, dezamorsarea și distrugerea obiectelor explozive de cele mai diverse tipuri.

Colegii americani au rămas impresionați de abilitățile de studiere ale militarilor moldoveni, menționând că aceștia înregistrează progrese vizibile la fiecare etapă a cursului pe care îl predau. „Beneficiarii Cursului EOD de nivelul I sunt foarte motivați în asimilarea informației pe care o transmitem în cadrul ședințelor teoretice și practice. Îndemnul meu este să nu se oprească aici, dar să acumuleze noi cunoștințe și să pună în practică ceea ce știu deja”, menționează sergentul major Jeffrey Elliot, reprezentantul armatei SUA în Europa.

Potrivit locotenent-colonelului Adrian Efros, comandantul Batalionului Geniu dislocat în Negrești, pregătirea instructorilor nu se finalizează aici. „Acești militari urmează să parcurgă alte două module de instruire în următorii patru ani”, menționează locotenent-colonelul Efros.

Pentru a facilita procesul didactic, dar și activitatea practică a geniștilor noștri, militarii din armata SUA au donat și un lot de echipament geniu.

Căpitanul Nicolai Gudima și sergentul inferior Danu Marian sunt beneficiari ai acestui curs și declară că pregătirea vastă pe care o obțin, în urma ședințelor de instruire, va contribui la extinderea numărului de operațiuni de deminare pe teritoriul țării și va reduce timpul de reacție al echipelor de deminare. „Datorită faptului că studiem nu doar dispozitivele explozive de producție sovietică rămase în țară din perioada celui de-al Doilea război mondial, dar și pe cele produse în ultimii ani, suntem pregătiți pentru participare în operațiuni internaționale de menținere a păcii, unde rolul specialistului în arma geniu este vital”, afirmă căpitanul Gudima.

Cursul EOD de nivelul I a început în 2014 și se încadrează în Proiectul de asistență umanitară pe aspectul muniției neexplodate, realizat cu suportul Comandamentului European al Forțelor Armate ale SUA și care a fost lansat un an mai devreme.

Căpitan Inga RADVAN

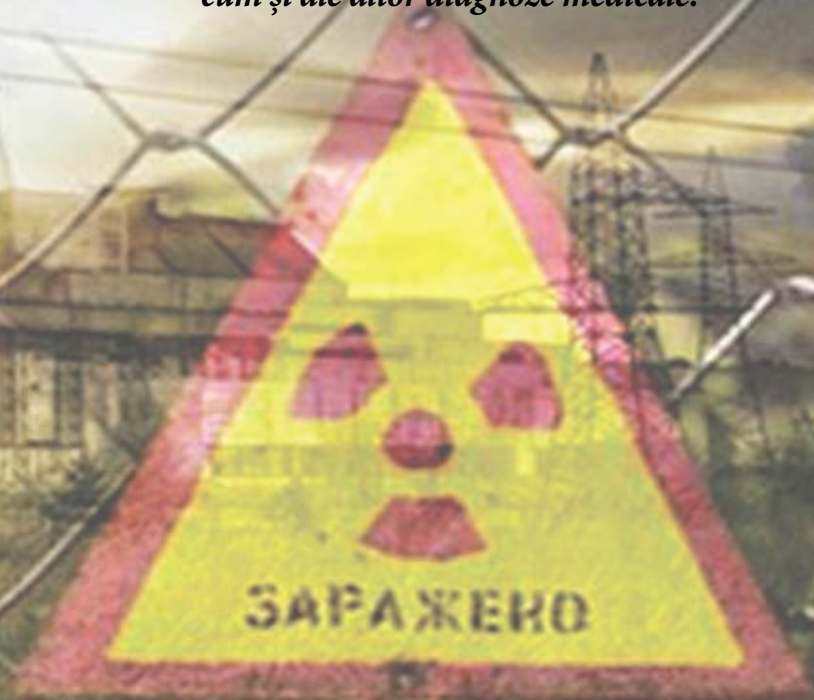

EXCLUSIV

30 de ani de la cel mai teribil accident nuclear din istoria omenirii

Acum 30 de ani, la 26 aprilie, cel de-al patrulea reactor al Centralei Atomoelectrice din Cernobîl a explodat la 01:23 noaptea. Toți locuitorii orașului și împrejurimilor acestuia au fost evacuați, deoarece nivelul de radiație în zona respectivă devenise extrem de periculos. Deflagrația a dus la contaminarea Europei, însă cel mai grav afectate au fost republicile ex-sovietice. Mai târziu, s-au depistat efecte ale exploziei pe arii extinse ale Asiei, dar și Americii de Nord.

Astăzi, după ani buni de la acea catastrofă, numărul victimelor exploziei de la centrala de la Cernobîl rămâne necunoscut, cert este că milioane de oameni de pe întreg globul pământesc au avut de pățimit și continuă să sufere, în rezultatul radiațiilor din atmosferă. Din cei 3500 de moldoveni de pe ambele maluri ale Nistrului, care au mers să lichideze consecințele avariei, în jur de 800 au decedat, în urma diferitelor forme de cancer, malformații congenitale, efecte ale sistemelor nervos și cardiovascular, precum și ale altor diagnoze medicale.

La împlinirea celor trei decenii de la dezastul nuclear ce a curmat vieți omenești și a schilodit destine, ministrul Apărării Anatol Șalaru a fost prezent la acțiunile de comemorare a victimelor acelei catastrofe și, împreună cu participanții la lichidarea consecințelor avariei, dar și reprezentanți ai Asociației „Uniunea Cernobil din Moldova”, au depus flori la Monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Ulterior, aceștia s-au îndreptat într-un marș al memoriei spre Complexul sculptural dedicat victimelor de la Cernobil din strada Tranșafirilor, sectorul Botanică.

Totodată, viceministrul Apărării Gheorghe Galbura s-a întâlnit cu văduvele celor care au lichidat consecințele catastrofei produse din cauza erorii umane. Una din ele, doamna Ludmila Beșleaga, ne-a povestit în detalii amintirile tristei perioade. „În Cernobilul de acum 30 de ani a fost o vară foarte caldă, cu puține ploi și cu foarte mult praf radioactiv. La lichidarea consecințelor, în mare parte, au fost implicați băieți tineri, soldați înrolați în armată, vârsta lor medie fiind de 20 de ani, aveau o viață întreagă în față. Mulți din cei care au fost acolo nu mai sunt în viață, pentru că omenirea nu avea și nici acum nu are o experiență în ceea ce privește radiația, cum acționează ea. Nouă, tuturor, ni se spunea: „Nu măncați fructe, nu beți apă, nu spălați hainele!”, niște lucruri de care nu poți să te lipsești. Mai apoi, când s-au început durerile grave de cap, când am început să ne confruntăm cu mari probleme de sănătate, abia atunci am conștientizat ce este Cernobilul și cum se manifestă el”.

Gheorghe Galbura a menționat că este de datoria Ministerului Apărării să aibă grijă de văduve, să le încurajeze atât material, cât și moral. „98 la sută dintre cetățenii moldoveni care au participat la lichidarea urmărilor avariei de la Cernobil au fost militari. Prin urmare, este de datoria noastră, a Ministerului Apărării, să-i susținem din puținul pe care-l avem. Le-am dorit doamnelor să trăiască în pace, liniște, să aibă grijă de nepoți, copii și să nu uite niciodată de soții lor care și-au jertfit viața pentru tânăra generație”.

Orașul Cernobil și împrejurimile sale sunt acum obiect de cercetare pentru oamenii de știință, doctori și fizicieni nucleari. Deși Pripiat, orașul părăsit, învecinat, a rămas neîntreținut, Cernobilul a fost renovat, iar sute de turiști vizitează localitatea care pare să-și revină cu anii. Rapoarte de la Cernobil au confirmat reapariția animalelor sălbatice. Situația actuală și clima par să ofere șanse de supraviețuire faunei și florei în zonele contaminate. Deși cu amintiri triste, viața continuă.

Locotenent major Natalia ANDRONACHI

*„Cred că dacă mă apuc să proiectez un tren,
va arăta la final ca AK-47”,*

Mihail KALAȘNIKOV

Automatul Kalașnikov, ARMA CARE A MARCAT ISTORIA

Legendarul Automat Kalașnikov (AK) este cea mai populară pușcă de asalt din lume. Peste 50 de state, printre care și Republica Moldova, au la dotarea armatelor regulate această armă. Potrivit unui raport, cel puțin 20% dintre toate armele de foc de pe Terra sunt automate Kalașnikov sau variante modificate ale acestora. În mai bine de 65 de ani au fost produse peste 100 de milioane de arme după „rețeta” celebrului armurier rus Mihail Kalașnikov, a căror jertfă au devenit sute de milioane de vieți omenești din toate colțurile lumii. Este singura armă care figurează pe drapelul unui stat (Mozambic) și pe cel al unei temute organizații militare din Orientul Mijlociu (Hezbollah). Această armă este un simbol al luptei, o legendă și un punct de referință în toate conflictele armate din ultimele șapte decenii.

“
Din AKM poți să tragi fără probleme în orice condiții de climă, de la Cercul polar până la tropice, de la deșert până la junglă.
”

Deseori istoria alege oameni cu origini simple, cu care însă schimbă definitiv traseul omenirii. Așa a fost și cu creatorul celei mai eficiente arme de asalt. Născut într-o familie de țărani în sătucul Kuria din regiunea Altai, și fiind al 17-lea copil în familia cu 19 copii, Mihail nici nu visase la destinul ce avea să-l urmeze. Soarta a fost crudă cu el chiar din copilărie, tatăl său fiind deportat în Siberia. Fire lirică, până a pleca la armată, Mihail Kalașnikov a scris nu mai puțin de șase volume de poezii și în niciun fel nu s-a manifestat ca armurier și inventator. În '41 a plecat la război. Fiind comandant al unui tanc T-34, sergentul major Kalașnikov a fost grav rănit pe câmpul de luptă, în apropierea orașului Breansk.

Pe patul de spital, Mihail Kalașnikov începe a scrie istoria legendariei arme, care avea să schimbe parcursul întregii lumi. Gândurile sale erau alimentate atât de experiența personală de pe câmpul de luptă, dar, în special, de reproșurile camarazilor răniți, colegi de spital, care deseori se plâneau de calitatea proastă a armelor de asalt din dotare. Încurajat de camarazi și superiori, dînsul începe a construi un prototip de automat, care până la urmă a fost respins de inginerii militari de la Institutul de Aviație din Moscova.

Imediat după primul insucces, Kalașnikov începe să proiecteze al doilea model de pistol automat, care în 1942 este apreciat de cel mai mare expert de atunci al armatei sovietice în domeniul armelor mici și de asalt, general-maior Anatoli Blagonravov. Chiar dacă nu recomandase producția în masă a acestui model, deoarece considera că ar mai avea nevoie de unele îmbunătățiri, expertul militar a făcut tot posibilul ca să-l trimită pe tânărul armurier la Centrul de Cercetări al Armelor de Asalt de pe lângă Directoratul Armatei Roșii. Din 1944 până în 1946, Mihail Kalașnikov a dezvoltat un alt model experimental, care din 1949 a fost adoptat de forțele armate ale URSS, cunoscut în întreaga lume ca AK-47. Acesta a înscris pentru totdeauna în istorie numele de Kalașnikov și a făcut ca proiectele lui să domine categoric industria armelor rusești și chiar ale altor state.

Periodic apar zvonuri precum AK este total sau parțial copiat după modelele altor armurieri, cum ar fi Bulkin, Smirnov sau Schmeiser. Într-adevăr, noua armă nu era o invenție. Ea combina mai multe elemente, folosite cu mult înainte de alți constructori. Dar marele merit al lui Kalașnikov a fost acela că a putut reuni tot ce era mai bun din domeniul armamentului în acea perioadă atât pe plan intern, cât și pe plan extern, într-o armă de-a dreptul inegalabilă. Odată, într-un interviu, Kalașnikov a spus: „Înainte de a crea ceva nou, trebuie neapărat să cunoști tot ce s-a creat anterior în acel domeniu”.

Pentru prima dată arma a fost utilizată public, într-un teatru de operații, la 1 noiembrie 1956, în timpul revoltei antisovietice de la Budapesta, cunoscută ca „Revoluția din '56”. Până atunci arma era ferită de ochii lumii. Soldații o purtau în huse speciale, care-i deghizau forma.

Adevăratul model de succes mondial a fost versiunea modernizată a automatului Kalașnikov (AKM), lansată în 1963. Noua armă de asalt era mai ușoară, mai precisă și mai puternică decât modelele precedente. În afară de aceasta, era mult mai ieftină, extrem de fiabilă și rezistentă. AKM din start a fost proiectat pentru condiții teribile de pe câmpul de luptă. Arma rămâne funcțională în condiții cu adevărat extreme – ploaie, arșiță, praf, nisip, noroi... Acolo unde se blochează orice armă similară, concepută în Occident, un AKM va funcționa la parametrii optimi. Poți să-l scufunzi în apă, să treci peste el cu automobile grele, să-l legi de un autovehicul militar și să-l târăști prin praf, tot va funcționa, după cum au arătat sute de teste comparative. Din AKM poți să tragi fără probleme în orice condiții de climă, de la Cercul polar până la tropice, de la deșert până la junglă. Cu toate că primele modele nu aveau acuratețea optimă pentru o armă de asalt (precizie scăzută, recul puternic), puterea glonțului capabil să străbată ziduri de grosime medie, veste și căști antiglonț, precum și fiabilitatea incomparabilă și costurile de producție foarte mici au făcut ca AKM-ul să devină lider incontestabil pe piață.

Războiul din Vietnam a demonstrat că arma Kalașnikov este net superioară la majoritatea capitolului față de principalul său rival, automatul M16, care devenise arma standard a armatei americane. În condițiile neprietenoase ale junglilor puștile M16 foarte repede ieșeau din funcțiune, iar reparația lor era foarte complicată. Din acest motiv, deseori, soldații americani le înlocuiau cu trofee sovietice.

Din anii '40 au fost fabricate o mulțime de modele din seria AK atât pe teritoriul Uniunii Sovietice și al Rusiei, cât și în alte țări. Ghidate de politica externă a URSS care avea un deziderat de înarmare a aliaților săi, 18 state, în mare parte membre ale pactului de la Varșovia, au primit oficial licența de producție a modelelor specifice ale acestei arme. Printre aceste țări au fost România, Polonia, Iugoslavia, Ungaria, RDG, Coreea de Nord etc. Chinezii, la fel, parteneri ai Uniunii Sovietice, încă din 1956 au început producerea propriilor modele de AK. În câte state exact, pe lângă cele 18 cu licență, se mai produce Kalașnikov ilegal, în partide mici sau chiar în subsoluri, nu se cunoaște, cert este că numărul lor e foarte mare.

Popularitatea acestei arme se explică și prin faptul că utilizarea ei nu necesită o pregătire îndelungată. Cursul militar deplin de studiere a automatului cuprinde doar zece ore. Mare le-a fost mirarea forțelor de coaliție în Irak, atunci când militarii armatei irakiene nou formate au refuzat armele M16 și M4 și au cerut AK. După cum spunea consilierul principal al administrației provizorii din Bagdad, Walter B. Slocombe, „fiecare locuitor al Irakului cu o vârstă mai mare de 12 ani poate să demonteze și să monteze un AK cu ochii închiși și destul de bine să tragă din el”.

De la apariția legendarului AK-47 până în prezent, au fost fabricate o mulțime de modele sub acest brand, cele mai cunoscute fiind AK, AKM, AK-74, AKS etc. Printre modelele

mai noi s-au remarcat AK-107, AK-108, AK-AS/ASM, TKB-0146, AN-94 Abakan, AK-9, AK-12.

La 4 noiembrie 2004, în orașul Ijevsk, unde se află și uzina producătoare de AK (IJMAȘ), a fost inaugurat Muzeul Kalașnikov. Acolo sunt expuse biografia completă a armurierului, o parte din schițele primelor modele de armă, dar și toate modelele acestui pistol automat, din anii celui de-al Doilea Război Mondial până la ultimele arme, produse de IJMAȘ. O sală aparte este dedicată impactului social și cultural al armei în întreaga lume.

Pe parcursul celor șapte decenii de la apariția primului automat Kalașnikov, această „fiară” a fost prezentă în toate conflictele armate de pe glob, în care a curmat viața milioane de oameni. Mihail Kalașnikov în acest sens spunea următoarele: „Cineva m-a întrebat odată cum pot dormi liniștit noaptea, știind că armele inventate de mine au ucis milioane de oameni, unii dintre ei nevinovați. I-am spus că nu am nicio problemă de conștiință, deoarece oamenii sunt cei care ucid oameni. Arma neatinsă de mâna omenească nu poate ucide nici măcar un șoarece”. Totuși, acesta a scris în ultima scrisoare, publicată după moartea sa, că avea mari remușcări din cauza responsabilității, pe care o simțea pentru moartea milioane de oameni, uciși din armele lui.

Mihail Kalașnikov, omul care și-a împrumutat numele armelor, iar armele i-au dat celebritatea pe mapamond, a decedat la 23 decembrie 2013 în vârstă de 94 de ani. Legendarul armurier spunea că este gata oricând să-i strângă mâna celui, care poate crea o armă de asalt mai bună decât a lui, dar, pe parcursul vieții sale îndelungate, așa și nu a întâlnit un asemenea specialist.

Locotenent major Dmitrii VOSIMERIC

IPAP - Planul Individual de Acțiuni al Parteneriatului Republica Moldova-NATO (Independent Procurement Alliance Program).

Planul Individual de Acțiuni al Parteneriatului (IPAP) este considerat principalul instrument în aprofundarea cooperării Republicii Moldova cu NATO. Țara noastră și-a declarat intenția de adoptare a unui Plan Individual de Acțiuni al Parteneriatului (IPAP) la 7 iunie 2005.

Drept urmare, Planul Individual de Acțiuni al Parteneriatului Republica Moldova – NATO a fost adoptat de către Consiliul Nord-Atlantic al Alianței la 19 mai și, respectiv, de Guvernul Republicii Moldova la 24 mai 2006. Acest document fixează un șir de obiective importante, precum aprofundarea cooperării Republicii Moldova cu structurile și instituțiile europene și euroatlantice, promovarea reformelor democratice în diverse domenii, reformarea

și modernizarea sectorului de securitate și apărare, consolidarea controlului democratic asupra forțelor armate etc.

Republica Moldova a devenit a șasea țară care a aderat la acest mecanism de cooperare cu NATO (după Georgia, Ucraina, Azerbaidjan, Armenia și Kazahstan).

De menționat, Conceptul cu privire la Planul Individual de Acțiuni pentru parteneriat a fost lansat la summit-ul de la Praga. În cadrul lui, șefii de stat și de guvern au propus Consiliului nord-atlantic să elaboreze orientări complementare, menite să contribuie la implementarea măsurilor de transformare și adaptare a Statutului consiliului parteneriatului euro-atlantic (CPEA) și Programului Parteneriat pentru Pace (PpP). Planul este destinat țărilor partenere, preponderent celor care nu au intenția să adere la Alianță într-un viitor previzibil.

18 aprilie - Ziua internațională a monumentelor și siturilor

Trecut și prezent prin granitul memoriei

Două monumente istorice, incluse în topul celor mai frumoase din Republica Moldova, se află în custodia Ministerului Apărării.

Vorbim despre Complexele memoriale „Capul de pod Șerpeni” și „Eternitate”, înscrise în Patrimoniul cultural național al țării noastre. Periodic, instituția militară investește mii de lei pentru reabilitarea lor. „În acest sens, recent, a fost restaurată arca centrală a complexului „Capul de pod Șerpeni”, tot aici fiind executate lucrări de construcție a apeductului centralizat”, menționează Vitalie Ciobanu, șeful Centrului de Cultură și Istorie Militară.

Potrivit aceleiași surse, cel de-al doilea memorial aflat în jurisdicția Ministerului Apărării, „Eternitate”, a fost construit în 1975 pe locul unde anterior erau cimitire vechi. „Flacăra eternității”, care arde neîntrerupt deja de câteva decenii, găzduiește monumentul „Maica Îndurerată”, instaurat în memoria celor căzuți în acțiunile de luptă de la Nistru. „Mai nou, la „Eternitate”, care se extinde pe o suprafață de aproximativ cinci hectare, s-a intervenit pentru reconstrucția unor elemente decorative. Anul trecut, tot aici, s-a dezvelit monumentul dedicat memoriei militarilor și civililor maghiari căzuți în ce de-al Doilea război mondial”, afirmă domnul Ciobanu.

Tot Ministerul Apărării și instituțiile armatei sunt responsabile de implementarea acordurilor interguvernamentale în domeniul eternizării eroilor și îngrijirii mormintelor, semnate cu Ungaria, Germania, România. În acest sens, în cadrul instituției Centrul de Cultură și

Istorie Militară a fost creată secția „Cultul Eroilor” care preconizează să efectueze pașaportizarea cimitirelor de război de comun cu instituțiile similare din statele enunțate mai sus. „În timpul apropiat, împreună cu Serviciul „Cultul eroilor” de la București, vom restabili în totalitate Cimitirul Militarilor Români de la Tabăra. Tot anul acesta, reprezentanți ai Ministerului Apărării din Franța au intervenit la reînălțarea Cimitirului Eroilor din sectorul Botanica, unde sunt înmormântați aproximativ 2000 de militari din mai multe țări europene. Credem că în vară vom restabili partea de jos a acestui cimitir, care astăzi se află în jurisdicția primăriei”, afirmă Ciobanu.

În Republica Moldova monumentele istorice sunt protejate prin „Legea privind ocrotirea monumentelor” (22.06.1993), care stipulează: „Monumente sunt obiecte sau ansambluri de obiecte cu valoare istorică, artistică sau științifică, care reprezintă mărturii ale evoluției civilizațiilor de pe teritoriul republicii, precum și ale dezvoltării spirituale, politice, economice și sociale”. O completare a legislației de ocrotire a monumentelor a fost adusă de „Legea culturii” (27.05.1999) și de „Convenția privind protejarea patrimoniului mondial cultural și natural”, ratificată în 2002 de către Republica Moldova.

Armata are și ea o lege după care se conduce, atunci când vine vorba despre ocrotirea și reabilitarea monumentelor istorice ridicate în cinstea celor care au căzut la datorie. „Suntem datori să păstrăm vie memoria milioanelor de soldați care au avut de suferit sau au decedat în lupte, în diferite perioade. Efectivul Armatei Naționale participă la toate activitățile de comemorare și îngrijire a mormintelor și monumentelor istorice. Militarii și funcționarii instituției militare au contribuit financiar la restaurarea și susținerea monumentelor istorice, fie mănăstiri sau plăci comemorative și înverzirea acestor locuri”, adaugă șeful Centrului de Cultură și Istorie Militară.

Căpitan Inga RADVAN

Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO) a instituit pe data de 18 aprilie Ziua internațională a monumentelor și siturilor, care se celebrează anual, începând cu 1983. Actualmente, Republica Moldova este reprezentată pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO de un singur sit – Arcul Geodezic Struve. Totodată, țara noastră are înscrise în lista de așteptare UNESCO două situri. Un sit de patrimoniu cultural – Rezervația Orheiul Vechi și unul de patrimoniu natural – Cernoziomul din stepa Bălților.

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!
Oastea Moldovei
No. 1
Iunie 2015

"EFOBT COMUN-2015"
Experienta interarmament

